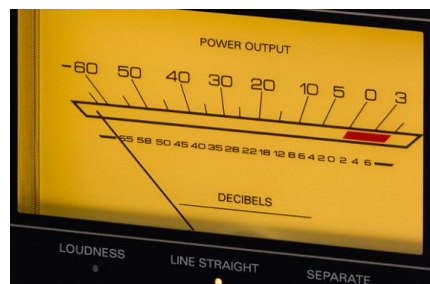

Audiodrom

Luxman L-590AX MarkII

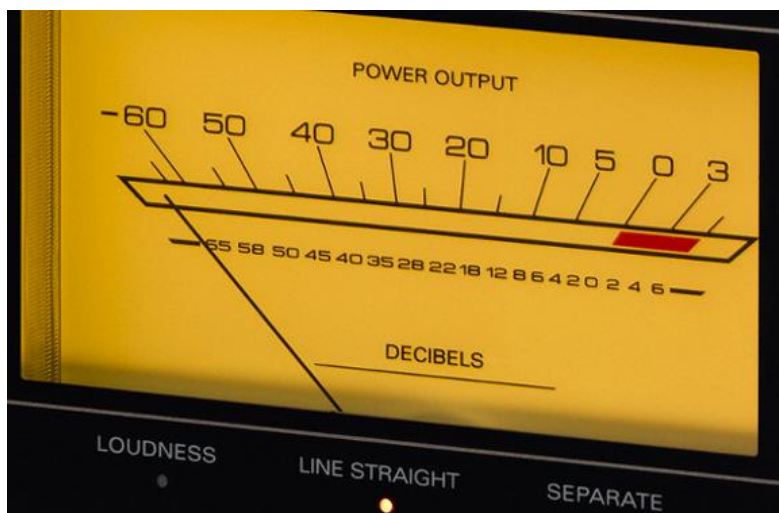
autor: MJ/Audiodrom | 10.2015

"Když jsem recenzoval původní model, byl jsem z něj nadšen a jsem si toho vědom. Teď, když mám po ruce novinku, mi proti ní předchůdce zní zastřeněji a nepřehledněji. Krok dopředu, který Luxman udělal ve zvukové vytríbenosti, separaci, dynamice a transparentci koresponduje s tím, co firma předvedla se svými dělenými zesilovači, zejména s excelentním kombem C-900u/M-900u..."

Život po Luxmanu

Nejméně vděčná práce je psát nebo točit pokračování úspěšné knihy nebo filmu. Každý totiž čeká totéž, jenom mnohem lepší. A právě tato nadsazená očekávání jsou tou hlavní příčinou, proč "dvojky" tak často pohoří a zůstane z nich jen rozmělněný odvar původního díla. Audio produkty to mají v tomto ohledu snazší - s pokrokem v technologiích by se měl logicky vylepšit i zvuk, nebo ne?

Luxman L-590AX před několika lety dorazil ve vší parádě - dokonale odvedená konstruktérská práce se potkala s výborným zvukem a výsledkem byl jeden z nejlepších integrovaných zesilovačů na trhu. Přesto po letech jeho vláda končí a předává se žezlo nástupci - s novým L-590AX Mark II se firma snaží posunout hranice možného ještě dál.

Luxman L-590AX druhé generace

Vnější vzhled zesilovače se příliš nezměnil - vlastně se nezměnil prakticky vůbec, nepočítáme-li trošku jinak pojatou zlatou linku okolo VU metrů, černé nožičky místo stříbrných a výměnu tlačítek polarity na zadním panelu za posuvné spínače. A samozřejmě, málem bych zapomněl, označení přístroje se natáhlo o přívlastek Mark II, vyvedený v červené barvě.

Novinka nás vyjde na 8,700€, což je jen o chlup víc, než byla cena přechozího modelu, a veškeré peníze byly investovány do vnitřku přístroje. Konstruktérské postupy Luxmanu jsme, myslím, dostatečně popsali při recenzi jiných modelů značky - tady stojí za povšimnutí inovovaný obvod negativní zpětné vazby (ODNF verze 4.0 se zaměřil na nižší zkreslení vyšších frekvencí) a snaha o maximální eliminaci interference mezi pravým a levým kanálem skrze zdvojení filtrační kapacity, která teď kopíruje technologii, použitou v koncovém Luxmanu M-700u. Novinka má rovněž silnější vinutí na primáru zdroje a část předzesilovače dostala do vínku diskrétní buffer - kombinace vyšší voltáže a nižší impedance se pak projevila o více než 30% vylepšeným činitelem tlumení. Kumulativní efekt těchto evolučních změn se podle výrobce projevuje pozitivně na všech zvukových parametrech nového L-590AX Mark II.

To je sice všechno hezké, ale jediné, co by člověka-posluchače mělo zajímat je: bude to opravdu slyšet?

Abych se příliš nerozptyloval dalšími proměnnými, seznámení s novinkou proběhlo v ověřené sestavě a známých akustických podmínkách. Signál dodávala současná luxmanní vlajková loď SACD D-08u, pozice reprosoustav zaujaly Franco Serblin Accordo. Proč Accordo a ne nějaké 'velké' reprosoustavy? Prostě proto, že si o Accordo stále myslím, že jde o jedny z nejlépe hrajících highendových monitorů s fantasticky čistými horními dvěma třetinami frekvenční charakteristiky, a že jejich rozsah směrem dolů (v místnosti okolo 40 Hz) je dostatečný pro fundamentální tóny libovolných basových nástrojů a rytmiky. Takzvaně reálně velký zvuk z Accordo sice nedostanete, ale pro posouzení všeho ostatního jsou Serblinovy monitory k nezaplacení. Kabeláž byla většinou od Neyton (interkonekty a modifikované síťové Frankfurt), dále pak Telos (Golden Reference k zesilovači) a Crystal Connect (Micro k reprosoustavám).

Problém s evolučními novinkami bývá v záchytném bodu, tj. v modelu, ze kterého vzešly. Člověk obvykle musí pátrat v paměti a poznámkách, aby byl schopen odlišnosti ve zvuku zachytit a popsat. Teď nastala ideální situace, kdy byly v racku vedle sebe integrované zesilovače oba – původní L-590AX i nový L-590AX Mark II. Nezbyvalo tedy, než jen poslouchat muziku a přepojovat stejné páry kabelů, pochopitelně po předchozím pečlivém srovnání hlasitosti obou zesilovačů, abychom neblafovali sami sebe.

Duše ve stroji

L-590AX Mark II (pro přátele jen Mark II) má krátký, rychlý bas. Ten jde dost hluboko, má výbornou kontrolu, a prostě jen „zazní a odejde“, čili nezdržuje se déle, než je potřeba. Původní model se ale co do síly a hloubky statečně drží, jen ta kontrola je o něco nižší, jako by měl nižší výkon (i když papírově jsou na tom oba shodně). Dobře to bylo slyšet v rytmice

Wishing Well Michael Ruffa (Speaking in Melodies, CD-35), kde měla elektrická basa parádní razanci a váhu, a přitom zůstala fyziologicky teplá a broukavě houpavá.

Středové pásmo je u Luxmanu již tradičně dobré, takže se Mark II nenechá nachytat ani na tonalitě hlasů, kde navíc předvedl jejich parádní separaci (Thelma Houston & Pressure Cooker, *Dish Rag*, Sheffield Test CD), ani na definici dechů či dřev okolo 2'53, které excelovaly dynamickými a rychlými tranzienty a věrnou barvou zvuku. Ani v komplexnější instrumentaci *Romeo a Julie*, (Prokofiev, *Leinsdorf Session Vol.1*) nenarazí člověk na žádné nezbednosti – barvy nástrojů symfonického orchestru jsou reálné a je radost sledovat v transparentní scéně dozvuky jednotlivých instrumentálních skupin. V tomto ohledu Mark II prodělal od originálního L-590AX asi největší vývoj – novinka je poslechově čistší, se skutečněji prokreslenými středy jak do celkové "pravdivosti", tak do kontur, což prospívá i prostoru, který je přehlednější a více dýchá (i když jsem nepozoroval, že by byl rozměrnější než u původního modelu).

Dynamika (Lincoln Mayorga, *Dock of The Bay*) je pro danou cenovou kategorii výborná. Sice nečekejte rychlost a kontrastní kontrolu skvělého Mark Levinson No.585, ale pokud bych vzal zvuk novinky komplexně, předčí zmiňovaného Američana v tom, jak dokáže zvuk rozvinout a nechat jej vykvést. V tomto byl Luxman dobrý vždycky a tady, v kombinaci s čistotou, je to přímo pochoutkové.

Přechod od L-590AX k L-590AX Mark II a obráceně není nijak brutální, neznamená to ale, že by nebyl slyšet. Když jsem recenzoval původní model, byl jsem z něj nadšen a jsem si toho vědom. Teď, když mám po ruce novinku, mi proti ní předchůdce zní zastřeněji a nepřehledněji. Krok dopředu, který Luxman udělal ve zvukové vytříbenosti, separaci, dynamice a transparenzi koresponduje s tím, co firma předvedla se svými dělenými zesilovači, zejména s excelentním kombem C-900u/M-900u.

Měnit či neměnit?

Máte-li L-590AX a jste s ním spokojeni, upgrade bych zvažoval pouze v případě, že máte dostatečný finanční fond na překlenutí rozdílu, spojeného s prodejem původního stroje a nákupem nového. Pokud ne, nepropadal bych panice, není nutno ihned měnit, peníze se dají investovat jinak do řetězce, dost možná s podstatnějším posunem ve zvuku, než je rozdíl mezi oběma evolučními Luxmany.

Jestliže však hledáte zaplatitelný integrovaný zesilovač s dobrou výbavou (především phono předzesilovač se opravdu povedl), měl by se Luxman L-590AX Mark II automaticky ocitnout na čelních pozicích seznamu možných kandidátů. Tvrdošijnost, s jakou Luxman vytrvale krůček po krůčku šplhá nahoru po highendovém žebříku, je *imponující*.

